

ся, които биха сключали добри отношения.

/ Мълчание /

И. Дано Богъ да го обръща на добро. А сега ти Владиславе нареди да се взематъ мърки да не би въстътъ за смъртта на Драгомира да прѣдизвика смутове въ града. Ще се прогласи, че той е полудѣлъ и се е самоубилъ.

Вл. Ще сторя нужното, Царю!

Явява се Тихомиръ.

Глх. Патриархътъ пристигна.

И. / Кѣнъ Никодина и Владислава / Вземете всички мърки. оставете ме съмъ съ патриарха.

/ Никодимъ и Владиславъ излизатъ /

### III

Патриархъ Евтимий влиза сломенъ. Безъ да продума нищо отива на трона си и сѣда оборилъ глава.

Шиманъ погледва Патриарха, ала не се рѣшава да заговори

Дълго мълчание.

И. Прости, това светѣйшество, но...

Еф. / Само вдига глава /

И. Снощи, твое светѣйшество ми обѣда своя свѣтъ.

Еф. Та той не е нуженъ вече.

И. Не ми се сърди, защото ... Азъ бѣхъ изненаданъ не помисляхъ даже, че ще се дайде до таковъ край азъ мисля, че Драгомиръ бѣше полудѣлъ. ниѣкъ.

Еф. / Става / Щомъ се прибѣгва до тамъ... азъ съмъ ненуженъ... / трѣгва /

И. / Скосенъ / Твое светѣйшество, последня молба.

Еф. / Се дпира. /

И. Не оставй въ най трудното врѣме мене и нашето отечество. Само въ тебъ единъ е надѣждата му. Ако съмъ сгрѣшилъ моля за прошка. Вѣрвамъ, че ти, който толкова пъти си проявявалъ великодушие... и сега ще...

Еф. / Вслушанъ, клати безнадѣждно глава /

И. Азъ те моля, твое светѣйшество.

Еф. Недобро ни очаква, Царю!- Щомъ изгубихме и най добрия си човѣкъ - само зло ни очаква. Знаешъ ли България отъ кога не е имала такова сила?

И. Твое светѣйшество!

Еф. Азъ знамъ кои сѣ причинитѣ и за това най много скърбя, че ти не различи житото отъ кѣклицата, за остави да стане жертва Драгомиръ. Злото е неоправимо!

И. Сега, слѣдъ като изгубихъ Драгомиръ.- Недѣй лигава България отъ сѣт-